

Mitropolitul care a înființat prima școală sătască gratuită din istoria învățământului românesc

Una dintre cele mai importante contribuții ale Bisericii și monahismului din perioada fanariotă este cea adusă îmbunătățirii stării învățământului”, precizează Părintele Arhimandrit Nectarie Șofelea într-o lucrare prezentată luni la simpozionul „Forme de organizare și funcționare a monahismului ortodox: tradiție bimilenară și provocări contemporane”.

Educația „se desfășoară în această epocă aproape exclusiv în spațiul ecleziastic”, subliniază arhimandritul în lucrarea sa despre monahismul românesc în perioada fanariotă.

„Biserica nu s-a limitat numai la asigurarea cadrelor necesare desfășurării procesului de învățământ, ci a contribuit activ la reformarea și dezvoltarea acestuia, mai întâi ca instanță diriguitoare – mitropolii Țării Românești și Moldovei fiind conducătorii epitropiilor școlilor –, apoi ca principal formator al dascălilor, mai mulți profesori renumiți ai epocii, fie români, precum Vartolomei Măzăreanu sau Eufrosin Poteca (...) provenind din mediul monahal.”

Prima școală sătască gratuită din istoria învățământului românesc a fost înființată în 1746 la Pătroaia, în actualul județ Dâmbovița, de către Mitropolitul Neofit I Cretanul pe moșia pe care el însuși o cumpărase din banii proprii pentru Mitropolie.

Arhimandritul mai scrie în lucrarea sa că Biserica a jucat un rol central, de pilon de stabilitate pentru Țările Române, în epoca fanariotă și că a sprijinit formarea conștiinței naționale și rezistența lăuntrică a poporului român.

Majoritatea domnitorilor fanarioți au fost conștienți de aceasta și au cultivat relația cu Biserica, încercând să-i asigure prosperitatea „prin reglementarea situației moșiilor Mitropoliei și a celor mănăstirești” și prin „scutirile de dări acordate mănăstirilor și preoților”.

Foto credit: Freepik.com

basilica.ro